

Beeld/spraak

Kristof GHYSELINCK / Jozefien VAN HUFFEL

DEINZE | Ze hadden ook met de liftbus op bedevaart kunnen trekken, maar een goede conditie en wat inlevingsvermogen, zo ontdekten de bewoners van rvt Sint-Jozef, brengen je verder. Begin mei fietsten ze op hometrainers de afstand naar Lourdes bij elkaar, met Maria als gids. En met het Franse landschap in gedachten: verhalen en foto's lieten Somme en Loire even in Deinze stromen. Na 1.208 kilometer legde de deken de laatste meters af. Nadien ging hij voor in een eucharistie van vermoeide benen in Deinze en dankbare hoofden in Frankrijk.

Opvoeden is... voor iedereen anders

ZieZoZorgen

Lieve SWINNEN

” Vandaag eindigt de Week van de Opvoeding. Ik citeer de initiatiefnemers: „De Week van de Opvoeding gaat over (1) positieve opvoedingsstijlen promoten, (2) opvoeden zichtbaar en bespreekbaar maken en (3) het aanbod opvoedingsondersteuning promoten.” Dit jaar was het thema *Opvoeden is... voor iedereen anders!* Daarmee wilden de organisatoren benadrukken dat ook bij opvoeden ‘maatwerk’ belangrijk is.

Inderdaad, ieder kind is anders. Bij een kind met ADHD bijvoorbeeld kan er een behoorlijk verschil zijn wat betreft zelfcontrole en sturing/planning van gedrag in vergelijking met leeftijdgenoten. Zo functioneert een kind van tien met ADHD daarin mogelijk als een zevenjarige. Je kunt je makkelijk voorstellen hoe snel je als ouder dan tegen de muren opvliegt.

Neem nu Anton. Hij doet ontzettend zijn best, neemt medicatie, maar er blijven verschillen bestaan met de andere gezinsleden. Telkens opnieuw moeten de ouders zichzelf voorhouden dat ze beter de lat niet te hoog leggen. Op dit moment lukt het om samen de schoolagenda te overlopen. Mama maakt de taakverdeling en Anton slaagt er vervolgens in de taken een voor een af te werken, op voorwaarde dat mama stuurt. Zelfstandig kan nog niet. Dat is voor Anton nog geen haalbare kaart.

Maar ook ouders verschillen van elkaar. Papa's zijn veeleer doeners en dat is een voordeel. Een peuter die niet luistert, zullen ze makkelijker oppakken en uit de situatie verwijderen, zodat probleemgedrag snel stopt. Uit de fauteuil opstaan en met een kort en duidelijk „En nu naar bed!” je kind naar de slaapkamer begeleiden, heeft effect. Mama's zijn veeleer praters en ook dat is een voordeel. Ze geven hun kinderen veel uitleg. Ze leren hen dat praten helpt om problemen op te lossen. Ze troosten makkelijker en krijgen dan ook de kleine (en grotere) geheimen van hun kinderen sneller te horen.

Allebei zijn ze nodig in de opvoeding en ouders kunnen van elkaar leren. Dat je soms veel moet praten en soms moet handelen. Dat er verschillen zijn, maakt eensgezindheid niet onmogelijk. Die komt er juist door te praten over opvoeding. Door te praten, kom je tot een gemeenschappelijke visie – bijvoorbeeld of kinderen moeten meehelpen in het huishouden, hoeveel ze mogen televisie kijken – en kun je overeenkomen hoe je de regels toepast. Je merkt als ouders snel of je de gezamenlijke afspraken ook in de praktijk omgezet krijgt. Vooral bij probleemgedrag van kinderen is een eensgezinde houding belangrijk. Een goede raad: zet desnoods jullie afspraken op papier.

Bij Annabel werd het verschil in opvoedingsstijl tussen de ouders duidelijk na het overlijden van papa. Moeder vertelt hoe de oudere kinderen haast probleemloos opgroeiden. Annabel, de nakomster, is een heel ander verhaal. Ze luistert niet, tast grenzen af, liep al tweemaal weg van huis. Moeder weet wat er loos is. Haar man was kordaat, streng. Hij had de touwtjes in handen. Nu ze er alleen voor staat, wordt duidelijk dat haar toegevendheid een zwak punt is. Ze weet echter niet of ze erin zal slagen anders op te treden. Het lijkt niet bij haar te passen. In die dingen mist ze haar man het meest.

Laat ik even de overstap maken naar school. In de klas wordt vaak van alle kinderen hetzelfde verwacht. Uiteraard weet iedere leerkracht dat het ene kind vlotter leert dan het andere en daarom wordt er gedifferentieerd. Als men ook bereid is inzake gedrag niet van ieder kind hetzelfde te eisen, is men op de goede weg. Juf Linda is daarvan een schoolvoorbeeld. Wanneer Stef uit haar klas op consultatie komt, heeft hij een mooie brief van haar bij zich. Ze beschrijft zijn kwaliteiten en hoe ze die op de voorgrond plaatst. Stef is creatief en gevoelig, hij heeft het hart op de juiste plaats. Ja, hij is ook druk en snel afgeleid. Hij is nog niet zo zelfstandig, maar daar is zij voor. Ieder kind is toch anders? Dank je wel, juf Linda.”